

Sygnatura akt IX Cupr 454/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 19-09-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Barbara Sudnik-Hryniewicz

Protokolant:Agnieszka Senkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19-09-2014 r. we W.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w B.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) we W.

o zapłatę

I. powództwo oddała,

II. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IX Cupr 454/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w B., pozwem wniesionym w dniu 10 lutego 2014 r. domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej (...) Publicznego Szpitala (...). we W. kwoty 5.146,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi: od kwoty 4.260,60 zł od dnia 11.02.2012r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 885,60 zł od dnia 18.02.2012r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Uzasadniając roszczenie strona powodowa wskazała, że strony pozostają w stałych stosunkach gospodarczych, w ramach których strona pozwana nabywa od strony powodowej artykuły medyczne oraz że na podstawie umowy nr (...) zrealizowała zamówienia i dostarczyła pozwanej towar, wystawiając następnie fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.260,60 zł oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 885,60 zł. Strona powodowa podniosła, że wystosowane do strony pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty ujętej w fakturach pozostało bezskuteczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 lutego 2014r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeczności od powyższego orzeczenia, strona pozwana, zaskarżając je w całości, wiosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od strony powodowej kosztów procesu. Podniosła też zarzut przedawnienia, twierdząc, że roszczenie objęte fakturą VAT nr (...), której termin płatności ustalono na dzień 07 lutego 2012 r. przedawniło się w dniu 7 lutego 2014 r., zaś roszczenie objęte fakturą VAT nr (...), przedawniło się w dniu 16 grudnia 2013r. tj. po upływie terminu przedawnienia z art. 554 k.c.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa powołując się na § 7 pkt 2 łączącej strony umowy, wskazała, że dziewięćdziesięciodniowy termin płatności określony w fakturach biegnie od dnia doręczenia przez wykonawcę dokumentów rozliczeniowych zamawiającemu, co powoduje, że pozew został wniesiony przed upływem terminu przedawnienia.

W odpowiedzi na powyższe strona pozwana zarzuciła, że umowa zawarta przez strony w dniu 11 października 2010 r. obowiązywała do dnia 10 października 2011r. i zgodnie z jej treścią mogła zostać przedłużona do wyczerpania zapasów przez zamawiającego, jednak tylko w formie pisemnej pod rygorem nieważności, czego pozwany nie dokonał. Strona pozwana wskazała nadto, że obie faktury zostały wystawione po upływie terminu obowiązywania umowy, a dostawy nimi objęte składane były na podstawie zamówień jednostkowych, poza umową w trybie ofertowym. W zamówieniu tym, zdaniem strony pozwanej, wskazany został 30 - dniowy termin płatności, stąd pierwsza z faktur płatna była do dnia 09 grudnia 2011 r., a druga do dnia 16 grudnia 2011 r. Strona pozwana zarzuciła nadto, że nawet gdyby przyjęć termin płatności określony w fakturach VAT, roszczenie i tak byłoby przedawnione.

W odpowiedzi na powyższe na rozprawie w dniu 19 września 2014 r. strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 października 2010r. (...) Publiczny Szpital (...) we W. jako zamawiający zawarł z (...) sp. z o.o. B. jako wykonawcą umowę, w wyniku rozstrzygnięcia postępowania przetargowego w trybie przetargu nieograniczonego, przedmiotem której była dostawa zamkniętego systemu pobierania krwi (§ 1-2).

Umowa została zawarta na okres 12 miesięcy tj. do dnia 10 października 2011r., przy czym w przypadku niezrealizowania zamówienia w okresie 12 miesięcy, zamawiający był uprawniony od przedłużenia okresu realizacji umowy do czasu wyczerpania zamawianego asortymentu określonego w formularzu cenowym (§ 5).

Wartość umowy zgodnie z ofertą i kwotami jednostkowymi określona została na kwotę 256.905,00 zł netto/ 274.888,35 zł brutto (§ 6 pkt 1).

Termin płatności strony ustaliły na 90 dni, po wykonaniu umowy, licząc od dnia doręczenia przez wykonawcę dokumentów rozliczeniowych zamawiającemu tj. prawidłowo wystawionej faktury VAT oraz kopii zamówień (...) (§ 7 pkt 2).

Strony zastrzegły dla wszelkich zmian i uzupełnień umowy formę pisemną pod rygorem nieważności (§ 14).

Dowód: umowa nr (...) z dnia 11.10.2010r. k. 10-13.

W dniu 09 listopada 2011 r. strona powodowa wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.260,60 zł, określając termin zapłaty na dzień 7 lutego 2012 r. W treści wskazano numer zamówienia AZ/921/11, w którym określono warunki płatności jako przelew – 30 dni.

W dniu 16 listopada 2011r. (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 885,60 zł, określając termin zapłaty na dzień 16 grudnia 2011 r. W treści wskazano numer zamówienia (...). Formę płatności określono jako (...).

Dowód: faktura VAT nr (...) z 09.11.2011r. k. 17-18 wraz z zamówieniem k.19;

faktura VAT nr (...) z 16.11.2011r. k. 20.

Pismem z dnia 16 maja 2013 r. Biuro (...) s.c. działając w imieniu strony powodowej, wezwało stronę pozwaną do zapłaty kwoty 291.018,97 zł, w tym należności z faktur VAT objętych żądaniem pozwu.

Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 16.05.2013r. wraz z załącznikiem k. 21-23 i potwierdzeniem nadania k. 24.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako przedawnione, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Okolicznością sporną pomiędzy stronami pozostawało, w jakim terminie strona pozwana winna była uiścić należności wskazane w stanowiących podstawę żądania pozwu fakturach, a w konsekwencji kiedy dochodzone pozwem należności stały się wymagalne i czy w dacie wytoczenia powództwa nie były przedawnione.

Strona powodowa twierdziła w tym zakresie, że należności wskazane w fakturach winny być płatne po upływie wskazanego w umowie (...) - dniowego terminu (po dostarczeniu dokumentów rozliczeniowych), strona pozwana zaś, że wiążące dla stron winny być terminy wskazane w fakturach albowiem w dacie ich wystawienia strony nie łączyła już powoływana przez stronę powodową umowa, a złożenie i realizacja zamówienia nastąpiły poza nią.

Okoliczności faktyczne sprawy zostały ustalone na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i nie budziła też wątpliwości Sądu.

Z dowód tych, a to umowy nr (...) zawartej przez strony w dniu 11 października 2010r., wynika, że umowa ta została zawarta na okres 12 miesięcy tj. do 10 października 2011r., który, wbrew twierdzeniom strony powodowej, nie został przedłużony. Możliwość przedłużenia okresu wiązania umową została przewidziana w postanowieniach § 5 oraz § 14 umowy jako uprawnienie zamawiającego, jednakże jedynie wówczas, gdy nie doszłoby do wyczerpania zasobów określonych w umowie i w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Strona pozwana zaprzeczyła by do realizacji zamówień objętych spornymi fakturami doszło w czasie obowiązywania oraz w wykonaniu powyższej umowy (i twierdziła, że nawet poza procedurą przetargową), wobec czego to na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania jej przeciwnych twierdzeń w tym zakresie. Mimo to strona powodowa nie powołała żadnych dowodów, w szczególności z dokumentu (umowa dla zmian przewidywała pod rygorem nieważności formę pisemną) lub chociażby, że spełnione zostały przesłanki warunkujące skorzystanie przez pozwaną w uprawnienia określonego w/w postanowieniem § 5 umowy. Nie można więc uznać, jak chce tego strona powodowa, że sprzedaż artykułów medycznych objętych fakturami (wystawionymi w dniach 9 i 16 listopada 2011 r.) nastąpiła w ramach wiążącej strony uprzednio umowy (obowiązującej do dnia 10 października 2011 r.), a tym samym by termin zapłaty wskazanych w nich należności był determinowany jej postanowieniami.

W tych okolicznościach uznać więc należało, że termin zapłaty został określony treścią faktur, gdyż to w nich strona powodowa, jako wierzyciel w zakresie zapłaty ceny, określiła, kiedy ma ona nastąpić. I tak w fakturze VAT (...) wskazano, że termin zapłaty to 7 lutego 2012 r. (liczony jako 90 dni od daty wystawienia faktury tj. 9 listopada 2011 r.), zaś w fakturze VAT (...) wskazano, że termin zapłaty to 16 grudnia 2011 r. (liczony jako 30 dni od dnia wystawienia faktury tj. 16 listopada 2011 r.).

W myśl zaś przepisu art. 554 k.c., którego zastosowania w niniejszej sprawie strona powodowa nie kwestionowała, roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, a taka miała niewątpliwie miejsce w przypadku strony powodowej, (...) przedawniają się z upływem lat dwóch.

Mając zatem na względzie dwuletni termin przedawnienia, uznać należało, że w dacie wytoczenia powództwa tj. 10 lutego 2014 r., zarówno roszczenie objęte fakturą VAT nr (...) (termin przedawnienia upłynął w dniu 07 lutego 2014 r.), jak i fakturą VAT (...) (termin przedawnienia upłynął w dniu 16 grudnia 2013 r.) było przedawnione, a podniesiony przez stronę pozwaną zarzut zasadny.

Zasadność zarzutu przedawnienia, wobec nieobowiązywania terminu płatności określonego w umowie z 11 października 2010r. (90 dni od dostarczenia prawidłowo wypełnionych dokumentów), stała się też przyczyną oddalenia wniosku strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z dokumentów w postaci wydruków potwierdzeń doręczenia faktur VAT oraz o zobowiązanie (...) sp. z o.o. do przedłożenia ich oryginałów. Okoliczność ta bowiem pozostawała bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Na marginesie wskazać należy, że skoro jak twierdzi strona powodowa obowiązywać miałyby termin wymagalności ceny z umowy, to brak było podstaw do sztywnego ich określania w fakturach, a nadto w jednej z nich wbrew jej postanowieniom (termin 30 dni zamiast 90).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono, jak w punkcie I. sentencji wyroku.

O kosztach procesu, jak w punkcie II. sentencji wyroku, orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., obciążając stronę powodową jako przegrywającą obowiązkiem zwrotu na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości określonej przepisem § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.